

[Christmas Møller.]

Lov til at give Udtryk for, at det er saa overordentlig nemt nu bagefter at falde over Ledelsen af et saadant Selskab. Man benyttede dem saamænd politisk særdeles godt og behændigt, mens Tid var.

Og til det ærede Medlem Hr. S. Munk vil jeg gerne sige, at er det det ærede Medlems Mening, at Aktionærer er en Race, som intet Udbytte skal have, saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. S. Munk, hvordan han saa kan anbefale et Forslag, som bestemmer, at Udbyttet, Minimum og Maksimum, skal være 6 pCt. — af Præferenceaktierne skal der jo betales 6 pCt. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. S. Munk: Hvor stor Forskel er der mellem dette Udbytte og det Udbytte, som Selskabet gennem Aarene har givet? Maaske en halvanden Procent, hvis man tager den Kapital, som gennem Aarene har været i det, og tager de daarlige Aar med. Forholdet er dette, at det ærede Medlem Hr. S. Munk jo aldeles ikke vil stille sig paa det Standpunkt hverken gennem dette Lovforslag eller overfor andre Virksomheder. Det er saa let at angribe de Tantiører og Honorarer, der i Forhold til en Række andre Udgifter jo i Virkeligheden kun spiller en underordnet Rolle.

Til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil jeg gerne sige, at jeg hørte med Interesse de venlige Ord, det ærede Medlem sagde til Ministeriet. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at der af Regeringen igennem Aarene er vist en urimelig Optimisme og Letsindighed, og jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem med Hensyn til den Tillægsbevillingslov, der er forelagt. Der er nogle Gange under denne Sags Behandling brugt Udtrykket Svindel, og jeg tror, jeg har Lov til at sige, at hvis et privatkapitalistisk Selskab fremlagde sit Regnskab, som Tillægsbevillingsloven er blevet forelagt, vilde man med meget stor Ret kunne anvende dette Udtryk. Men til det ærede Medlem skal jeg tilføje, at han sidder selv midt oppe i det, og af Tillægsbevillingsloven kan han lære, at det er dyrt, men maaske dejligt.

Rager: I mit første Indlæg fik jeg Lejlighed til at fremsætte de Bemærkninger, jeg i al Almindelighed ønsker at gøre i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Derfor kan jeg nu indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger, væsentlig i Anledning af de sidste Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller.

Det ærede Medlem var nu, forstod jeg, kommet ind paa den Tanke, at Handelsministeren et halvt Aar før den 1. November burde have haft en vis Fornemmelse af, at nu var det galt ude hos Burmeister & Wain, og han skulde derfor paa det Tidspunkt have taget Initiativet til en Sanering af Burmeister & Wain's Forhold uden Statens Medvirken.

Jeg maa ærligt talt sige, at jeg synes ikke, man kan komme længere ud i Vrøvlet. Det forekommer mig ganske utroligt, at Føreren for et af de politiske Partier kan staa op her og sige til Handelsministeren: Vær saa venlig at passe paa; naar du mener, der er noget i Vejen et eller andet Sted. Naturligvis, selv om vi lejlighedsvis rakker dig ned — jeg beder den højtærede Handelsminister undskylde, at jeg bruger Ordet „du“, det ligger i den tænkte Konversation, jeg befinder mig i —, stoler vi dog paa, at du har en meget fin Næse et halvt Aar, før et Foretagende krakker. Efter at det paa alle mulige Maader har søgt at redde sig igennem, har du at stille, naturligvis modtager de dig med Glæde, naar de ved, at du kommer for at sanere Foretagendet uden Statens Hjælp. Man kan ikke god komme længere ud i det absurde end at stille Handelsministeren overfor Udtalelser af den Slags.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forsvar for eller Angreb paa Ledelsen vil jeg, hvis man der tænker paa Direktionen, fralægge mig ethvert Angreb fra min Mund. Direktionen er angrebet af Undersøgellesudvalget, og hvad jeg har sagt om Direktionen i Dag, har været Citater af Undersøgellesudvalget. Men jeg har i Dag draget den Konsekvens, som Undersøgellesudvalget ikke har draget, og som jeg anser for det vigtigste i denne Sag: Jeg har trukket Linien op til Bestyrelsen. Det er op til den, at Linien efter min Mening skal trækkes, det er op mod det ganske skandaløse Forhold, at Bestyrelsen har — jeg gentager det — den 6. Januar i Fjor faaet at vide, at der til Udvidelse var blevet bevilget ca. 6 Mill. Kr., og at det havde kostet over 14 Mill. Kr., udført paa en Tid, hvor Priserne var faldende. Den Bestyrelse, der fik det at vide, tog ikke Initiativet til paa noget Punkt at undersøge, hvorledes Forholdene indenfor det Selskab stod, indenfor hvilket den Slags Ting kunde ske. Derfor lægger jeg i høj Grad Ansvar et der. Jeg gør det særlig stærkt og ønsker dette Ansvar draget frem i sin yderste Konsekvens, fordi jeg haaber, at det derved skal kunne faa Betydning paa andre Steder, hvor Be-